

NOAH Holding AS
Serviceboks H
3081 Holmestrand

Statens forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo
Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00
Telefaks: 22 67 67 06
E-post: postmottak@sft.no
Internett: www.sft.no

Dato: 15.03.2006
Vår ref.: 2005/1010 508/94-010
Deres ref.:
Saksbehandler: Olaug Bjertnæs, telefon: 22573632

Tillatelse til mottak av inntil 1 000 000 m³ forurensede sedimenter

SFT gir NOAH Holding AS tillatelse til mottak av inntil 1 000 000 m³ sjøsedimenter fra mudring av Oslo Havn.

Vi varsler om at økt deponering vil kreve økte årlige avsetninger til avslutnings-, rehabiliterings- og etterdriftskostnader. Vi varsler også om at vi vurderer å utvide krav til overvåking av avløpsvannet i samsvar med regelverk for deponier.

NOAH skal forhåndsvarsle SFT dersom tillatelsen tas i bruk.

Eventuelle nye søknader om økt deponering av forurensede masser vil måtte vurderes ut fra nasjonale hensyn til behandlingsskapitet for farlig avfall.

Vi viser til søknad om tillatelse til økt deponering av sjøsedimenter fra mudring av Oslo Havn av 13.10.05, tilleggsopplysninger av 26.10.05 og oppgradert søknad av 29.11.05. Vi viser til SFTs brev av 20.10.05 og 10.11.05. Vi viser også til virksomhetens tillatelse av 04.06.03.

Bakgrunn

NOAH Holding AS (NOAH) har tillatelse til årlig mottak av 622 000 tonn avfall til sluttbehandling på Langøya, herav 300 000 tonn forurensede masser, 70 000 tonn uorganiske syrer og 252 000 tonn uorganisk farlig avfall. Mottaksmengdene regnes som gjennomsnitt over fem løpende kalenderår, med et totalt maksimalt mottak på 1 000 000 tonn i løpet av ett kalenderår.

Søknad

NOAH søker i brev av 13.10.05, med tilleggsopplysninger av 26.10.05 og oppgradert søknad av 29.11.05, om tillatelse til mottak og sluttbehandling av 1 000 000 m³ forurensede sedimenter, ut over dagens tillatelse, på Langøya over en to til tre års periode.

Søknaden gjelder sedimenter fra mudring av Oslo Havn. Sedimentenes egenvekt oppgis til 1,35 tonn pr kubikkmeter. NOAH beregner at dette vil forkorte deponiets brukstid med ca. to år, av totalt ca. 15 gjenværende år.

I konsekvensutredning for Langøya (NOAH 2002) ble deponiets brukstid vurdert til å være 25 år, altså til 2027. Ved senere beregninger har NOAH justert ned brukstiden, grunnet nye oppmålinger av bruddene og bedre tall for volumokkupasjon av ulike avfallstyper. NOAH regner nå med at Langøya vil være fylt opp ca 2020.

Sedimentene er forurensset av tungmetaller og organiske miljøgifter. Innholdet av miljøgifter er ikke så høyt at de blir klassifisert som farlig avfall. NOAH planlegger å deponere sedimentene i deponi for ordinært avfall, nord i nordbruddet (gjenværende kapasitet ca, 300 000 m³) og etter at dette er fylt opp, i sydbruddet.

Mottaket av sedimentene vil skje ved lossing av lektere ved grabbing over på dumpere og eventuelt ved pumping. Aktiviteten vil i følge NOAH ikke medføre støy eller utslipp til luft ut over grenseverdier i gjeldende tillatelse.

Sedimentene vil inneholde 30 til 70 % vann ved mottak Langøya, det vil si totalt 300 000 til 700 000 m³ vann. Massene er svært finkornet og selv etter konsolidering vil vanninnholdet være ca. 50 %. I størrelsesorden 150 000 til 350 000 m³ vann vil være drenerbart. Vannrenseanlegget på Langøya har en kapasitet på 800 000 m³ pr år, for å rense vannet til en kvalitet som tilfredsstiller krav i gjeldende tillatelse. Gjennomsnittlig behandlet vannmengde over de siste fem årene er 500 000 m³. Ved mottak av 1 000 000 m³ sedimenter over to år, er årlig totalbelastning på renseanlegget beregnet til maksimalt 675 000 m³ vann. NOAH mener derfor at ekstra vannmengder fra deponering av sedimenter vil kunne behandles i eksisterende vannbehandlingsanlegg uten at grenseverdier i tillatelsen overskrides. NOAH hevder at siden vannet fra avvanningen av sedimentene vil bli rensset slik at grensene i dagens tillatelse ikke overskrides, vil ikke økt mottak av sedimenter fra Oslo Havn medføre økt forurensning til vann som passerer renseanlegget. NOAH opplyser at oppfølgingen av utslippet vil bli noe intensivert, ved å øke analysefrekvensen for en del aktuelle miljøgifter.

Sedimentene beskrives som meget bløte med en skjærefasthet på 2-4 kPa (brev fra NGI av 26.10.06, vedlegg til NOAHs brev til SFT av 26.10.05). NGI opplyser at dersom sedimentene deponeres i tykkelse av betydning kan det gi konsolideringssetning over lang tid. Avhengig av vanninnhold i de forurensede sedimentene, kan det være behov for avvanning eller andre tiltak for å fremskynde stabilisering av massene. NGI opplyser at de kjenner massenes egenskaper og kan dimensjonere dette.

NOAH konkluderer med at mottak av 1 000 000 m³ masser fra Oslo Havn ikke vil gi vesentlige negative konsekvenser, som tilsier at det ikke er behov for en supplerende konsekvensutredning av økt mottak av sedimenter for sluttbehandling på Langøya.

NOAHs avsetter årlig 5,5 mill. NOK til avslutnings-, rehabiliterings- og etterdriftskostnader.

Høringsuttalelser og NOAHs kommentarer

Kommunene Re, Holmestrand, Svelvik og Sande er alle positive til NOAHs søknad. Re kommune mener at økt deponeringshastighet må følges opp med økte årlige avsetninger. Holmestrand kommune påpeker at det må tas stilling til lokalisering av lagerdeponi for utsprengt kalkstein fra sydbruddet. Kommunene Sande og Svelvik uttaler at ved eventuell konflikt mellom forretningshensyn og miljøhensyn, bør hensynet til miljøet tillegges tilstrekkelig vekt.

Fylkesmannen i Vestfold viser til sine uttalelser av 09.11.05 om rehabiliteringsplan for Langøya og 17.09.02 om søknad om endret konsesjon for NOAH og søknad om å ta i bruk sydbruddet til avfallshåndtering. Fylkesmannen mener Langøya er godt egnet til å ta imot forurensede sedimenter. Fylkesmannen forutsetter at all dokumentasjon som kreves i virksomhetens tillatelse er kommet inn og vurdert før sydbruddet tas i bruk som avfallsdeponi.

NOAH oppfatter høringsuttalelsene som positive og vil bemerke at avsetning av midler vil bli dekket ved avtale som er i ferd med å inngås mellom NOAH og SFT. I den forbindelse viser de til sitt brev til SFT av 13.01.06.

SFTs vurdering og konklusjon

I vår vurdering legger vi vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre.

NOAH hevder at økt mottak av sedimenter ikke vil medføre økt forurensning til vann som passerer renseanlegget. Det medfører riktighet at konsentrasjonen sannsynligvis ikke vil øke. Det forventes likevel at økt aktivitet ved Langøya vil medføre en viss økning i de totale utslippene. SFT finner å kunne akseptere en viss utslippsøkning så fremt nivåene holder seg innenfor gjeldende krav, som er satt for å holde utslippene på et miljømessig forsvarlig nivå.

NOAH opplyser at deponiets brukstid er nedjustert til ca. 15 år. Det omsøkte mottaket av sjøsedimenter fra Oslo Havn vil forkorte deponiets brukstid med ytterligere to år. SFT legger vekt på å opprettholde nasjonal kapasitet for forsvarlig håndtering av farlig avfall. SFT finner at den omsøkte endringen vil innebære en mindre reduksjon i deponiets totale levetid og kan derfor akseptere dette. Tillatelse til mottak av masser som vil ytterligere redusere deponiets brukstid for farlig avfall vurderes av SFT som uheldig. Eventuelle nye søknader om økt deponering av forurensede masser vil måtte vurderes ut fra nasjonale hensyn til behandlingskapasitet for farlig avfall.

Sjøsedimentene er planlagt deponert i deponi for ordinært avfall nord i nordbruddet, og etter at dette er fylt opp i sydbruddet. Det er ikke bestemt hvordan deponeringen i sydbruddet skal foregå. NOAH har sendt inn en driftsplan for sydbruddet (av 27.12.05) som skisserer ulike løsninger. Som fylkesmannen påpeker, kan sydbruddet ikke tas i bruk

før all dokumentasjon som kreves i tillatelsen er sendt inn og det er utarbeidet en fullstendig driftsplan i henhold til tillatelse av 04.06.03. SFT vil behandle disse forholdene i et eget brev.

NOAH opplyser at sjøsedimentene etter konsolidering fortsatt vil inneholde ca. 50 % vann. SFT understreker at nødvendige tiltak for å sikre stabilisering av massene i deponiet må iverksettes og at tillatelsens krav må overholdes. NOAH må derfor oppfylle tillatelsens krav til skjærefasthet større enn 15 kPa i konsoliderte masser.

Så fremt lagring av stein ikke fremstår særlig skjemmende finner ikke SFT, i denne omgang, grunn til å stille nærmere vilkår til lagring av stein i tillatelsen. Dersom lagring av stein kan gi forurensningsmessige effekter, f. eks. økt utlekkingsrisiko fra deponier, må NOAH søke om tillatelse til slik lagring.

SFT tilføyer i tillatelsens vilkår *1 Rammebetingelser* at inntil 1 350 000 tonn (1 000 000 m³ med egenvekt 1,325) sjøsedimenter fra Oslo Havn kan mottas og deponeres ved NOAHs anlegg på Langøya fram til 01.07.2009. Dette er i tillegg til øvrige rammekrav i tillatelsen. SFT presiserer at dette er en tidsbegrenset tillatelse til økt deponering av sjøsedimenter fra mudring av Oslo Havn.

Det er gjort endringer i regelverk for deponier, etter at NOAH fikk tillatelse av 04.06.03. Det er blant annet gitt ut en veileder om overvåking av sigevann fra avfallsdeponier (TA-2077/2005 www.sft.no/publikasjoner/avfall/2077/ta2077.pdf), med forslag til overvåkingsprogram for sigevann og sigevannssediment fra avfallsdeponier. I veilederen er det listet opp parametre som bør følges opp kvartalsvis og hvert femte år. Flere av disse parametrene er ikke omfattet av NOAHs gjeldende tillatelse. SFT ser behov for at NOAH overvåking av sigevann er minst like god som angitt i veilederen. Vi varsler derfor at vi vurderer å utvide krav i samsvar med tabell 2 i veileder om overvåking av sigevann fra avfallsdeponier.

SFT varsler om at økt deponert årlig mengde vil kreve økte årlige avsetninger til avslutnings-, rehabiliterings- og etterdriftskostnader. Årlige beløp som betales inn til dette av NOAH i dag er 5,5 mill. NOK.

NOAH skal forhåndsvarsle SFT dersom tillatelsen tas i bruk. SFT vil da endre tillatelsen slik at årlige avsetninger til avslutnings-, rehabiliterings- og etterdriftskostnader tilsvarer økningen i deponerte masser.

Gebyr

Endringen av tillatelsen er gebyrbelagt jfr forurensningsforskriften kapittel 39 om gebyr til statskassen for SFTs arbeid med tillatelser og tilsyn etter forurensningsloven. Gebyret er satt til 17 600,- NOK jfr forurensningsforskriftens § 39-3. Gebyret forfaller til betaling innen 30 dager etter fakturadato, jfr vedlagte faktura med innbetalingsblankett. Gebyret forfaller til betaling selv om avgjørelsen blir påklaget.

Hjemmel og klageadgang

Tillatelsen til økt mottak og sluttbehandling er hjemlet i forurensningsloven § 11, 1. ledd. Det kan påklages til Miljøverndepartementet innen tre uker etter mottakelse av dette brev. En eventuell klage bør begrunnes og skal sendes SFT.

Med hilsen

Harald Sørby (e.f.)
seksjonssjef

Olaug Bjertnæs
overingeniør

Kopi til: Fylkesmannen i Vestfold
Re kommune
Holmestrand kommune
Svelvik kommune
Nesodden kommune
Oslo kommune
Miljøstiftelsen Bellona
Norges Naturvernforbund

Vedlegg: Faktura